

[Pia Kjærsgaard]

Hvor er forandringen så? Hvorfor har man ikke benyttet sin regeringsperiode til at markere, at man syntes, tingene skulle ændres?

Og så sidst, men ikke mindst: Det er jo den borgerlige regering, som i bund og grund også står bag den udlændingelovgivning, vi har i dag. Indirekte er det faktisk den, der har medført den borgerlige regerings fald. Det er jo sørgelige kendsgerninger. Den nye liberale udlændingelov blev gennemført under daværende justitsminister Ninn-Hansen med alle partiers accept undtagen Fremskridtspartiets. Det ønsker jeg også lige at markere i dag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Pia Kjærsgaard: Stemmer vi for visumkrav? Ja, selvfølgelig gør vi da det, ingen tvivl om det. Det har vi sagt i mange måneder.

Fru Pia Kjærsgaard siger også, at vi skulle have foretaget flere udspil, da vi var i regering. Vi kom med et antal udspil. Den daværende justitsminister kom jo med et stort udspil, hvoraf vi fik tre fjerdedele igennem i juni 1992, men langt fra alle de forslag, som Det Konservative Folkeparti kunne ønske sig.

Men det er nu engang sådan – det har fru Pia Kjærsgaard ingen personlig erfaring fra – at når man er i regering og det er en mindretalsregering, så er der to muligheder. Det er enten 100 pct. at føre sine sager igennem og lide nederlag gang på gang og derfor måtte gå af som regering eller også at erkende, at det er regeringens lod, at den skal skaffe flertal, formidle et samarbejde, som sikrer, at den får flertal og får flest mulige af sine tanker og ideer igennem. Det er altså det, vi har arbejdet for. Vi mente, der var langt større borgerlig indflydelse i de 10 år, vi sad i regering, end der har været i de 4 måneder, hvor vi har været udenfor. Vi kan selvfølgelig markere nogle holdninger, men vi vil reelt hellere have indflydelse end bare kunne markere holdninger.

Og så til hr. Ebbe Lundgaard, der siger, det er forståeligt, at man rejser fra Makedonien, Kroatien, Montenegro og andre steder. Ja, jeg kan da også godt forstå de familier, der bor dér, men pointen for mig er, at de lever i sikkerhed. De lever ikke under særlig gode sociale vilkår, men de er i sikkerhed. De får mad, der sker ikke noget, de bliver ikke dræbt, de bliver ikke forfulgt, de bliver ikke torteret. Vi

tager dem så herop og bruger et antal hundrede millioner kroner – ja, mere end 1 mia. kr. – på at hjælpe 10.000. Hvis vi lod være med at hjælpe dem, fordi de er i sikkerhed, kunne vi bruge den milliard til at hjælpe ti gange så meget, hjælpe ti gange så mange.

Det, jeg mener, er altså, at vi ikke kan gøre begge dele. Så må vi hjælpe flest mulige for de midler, vi har til rådighed.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, der bliver flere og flere ting, hr. Helge Adam Møller skylder Folketinget en forklaring på. Og jeg synes, det er rart, vi i hvert fald nu får vendt nogle sten, og at vi får sat nogle ting på plads. Men jeg synes alligevel, der er en masse løse ender, som hr. Helge Adam Møller stadig ikke har svaret på.

Da Det Konservative Folkeparti havde regeringsmagten gennem 10½ år, havde man hele apparatet til sin rådighed. Man havde mulighed for at lave redegørelser, der belyste, hvad problemerne reelt er, og ikke de redegørelser, vi har set, der stort set har været indholdsløse. Man havde haft mulighed for at lave f.eks. nyhedsbreve, som den socialdemokratiske minister nu gør, hvor man får nogle ærlige og åbne oplysninger om, hvad der foregår på området. Det ville man ikke under en borgerlig regering. Det var nærmest, som om det var hemmeligt, hvad der foregik, og det undrer vi os over.

Noget af det, vi ville gøre, hvis vi kom i regering, var dog at bruge apparatet til at påvise over for Folketingets øvrige partier, hvor slemt det står til, og bruge apparatet til at være med til at overbevise Folketingets partier om, hvorledes man skal føre landets politik, for at det får en effekt. På det sociale område har vi f.eks. haft en deputation i Socialudvalget, der har påvist, at helt specifikt for udlændinges vedkommende kan man gå ind og lave en jackpot-effekt på tre paragraffer i bistandsloven, således at udlændinge både får kontanthjælp, revalideringshjælp og hjælp til enkeltydelser. Det bevirker, at de får langt mere, end nogen dansker er i stand til at suge ud af det sociale system. Det er kun en ordning, der gælder for de fremmede. Det var dog noget, man som regeringsparti havde haft mulighed for at påvise med hele det store apparat. Her er der altså nogle fejl og mangler.